

KINH CON ĐƯỜNG TU HÀNH

QUYỂN 4

Phẩm 20: KHUYẾN DUYỆT

*Dùng trí tuệ độ chúng
Thành đạo dòng sông trong
Người trí thường uống nước
Là nước pháp cam lồ.
Nước sông ấy vô tận
Vẫn chảy mãi không ngừng
Nguyện quay về giống tuệ
Đạo đức sẽ đầy đủ.
Nếu là người yếu đuối
Nhờ học, ý tự đạt
Tạo định ý độ thoát
Lập chí Thiên tư pháp.
Phật Đấng Thiên Trung Thiên
Khéo hành quyền phương tiện
Hiện vô lượng trí tuệ
Thân tâm quy mạng lễ.*

Giả sử người tu hành khởi tâm mê yếu thì tự nghĩ: Ta được thuận lợi, đã thoát khỏi tám nạn, được sống nhàn nhã tự tại. Ta đã gặp được Bậc Thầy Nhất Thiết Trí, được quay về với giáo pháp của Ngài và chúng Tăng, thành tựu đầy đủ pháp vô dục. Ta đã gieo mầm phạm hạnh, có cái đã thành, hoặc có cái đang hướng đến đạo. Nhiều người rơi vào đường tà, ta thuận theo chánh đạo, người khác làm trái, ta làm phải.

Nay đây, chẳng bao lâu nữa, ta là con của Đấng Pháp vương. Cõi trời và nhân gian đều khen ngợi hương giới đức, chẳng giấu công đức ấy, chẳng còn buồn phiền. Bấy giờ, mới an ổn nắm vị giải thoát, ngày càng no đủ, được cứu độ an ổn, vượt qua đường ác, không còn sợ hãi, nương vào tịch quán, vào tám đạo hạnh, thẳng đến thành Niết-bàn, không còn hoạn nạn sợ hãi. Vì vậy tự khuyến khích mình tuân phụng tinh tấn, siêng năng.

Bài tụng rằng:

*Tu hành, dù gây yếu
Thường mong gặp pháp lợi
Ta được nương Thế Tôn
Chánh pháp và chúng Tăng.
Phương tiện làm tâm vui
Khuyến người chí bạc nhược
Thường chuyên tâm tuân phụng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thế gọi là tu hành.
Sơ học và thành đạo
Phức tạp như rừng cây
Vì rời bỏ đường tà
Nên tạo lập chánh lộ.
Dùng giới đức làm hương
Ví như xông cây rừng
Hốt nhiên được giải thoát
Đắc đạo hiện khắp nơi.*

*Do từ Phật sinh cây kinh pháp
Chỉ chép điều chính như chọn hoa
Với pháp, có người toan biếng nhác
Muốn khiến tự gắng nên giảng nói.*

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH